

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 40.

W NIEDZIELĘ DNIA 19. MAJA 1799.

Z Wiednia d. 11. Maia.

Do Nru 38 tutejszey gazety wyszedł dziś następujący osmnasty nadzwyczajny dodatek.

Zostawiony od feldmarszałka hrabiego Suwarowa Riminsky z zleceniem oblężenia twierdzy Peschlera F. Z. M. baron Kray, przysłał tu przez porucznika od artylleryi Wopaterny tę przyjemną wiadomość, że mając d. 5 maja wszystko w gotowości do otwarcia paraleli i bombardowania tey twierdzy, kazał nieprzyjacielskiemu garnizonowi, złożonemu podług doniesień z 1500 ludzi, proponować kapitulacyą, przez którą pozwalał mu wolne wyjście pod warunkiem obowiązania się nieśluzenia przez 6 miesięcy przeciw nam. — Aktualne przygotowania do takowego oblężenia i zatoczona już artyllerya do bombardowania miasta przeraziły nieprzyjaciela i nakłoniły go do przyjęcia proponowaney mu kapitulacyi, azatym do oddania naszym woyskom twierdzy z wszystką artylleryą, amunicyą i zapasa-

mi żywności. — Jak F. Z. M. Kray poprzedniczo donosi, ma się forteczna artyllerya z 90 armat i moździerzy składać; dostało nam się tam także 16 armatnych barkow z wszystkimi potrzebami, wiele amunicyi i znaczne zapasy żywności. — D. 6 z rana kazał F. Z. M. Kray iedną bramę twierdzy kompanii iedney osadzić i iedzierom Cesarskim i artyllerystom wszystkie magazyny spisać i obić, oczym później dokładniey doniesie. — F. Z. M. Kray chwali nieprzerwane natężenie jenerata hrabiego St. Julien w czyaieniu przygotowań do oblężenia, rownie iak dopomagających mu czynnie porucznika od iedzierow Danno i majora od artylleryi Gillet, i nakoniec wszystkich offcyerow od korpusu oblegającego. — Nader miły przypadek dla F. Z. M. Kray zrządził iz właśnie kiedy on wzywał nieprzyjacielski garnizon W. Xię Kostantyn tam przybył, i aż do wyjścia tego garnizonu zabawił, potym udał się w dalszą podróż do główney kwatery feldmarszałka hrabiego Suwarowa.

Kapitulacya zawarta między Cesarzkim jenerałem hrabią St. Julien i Francuzkim jenerałem adiutantem Coutheaux względem twierdzy Peschiera d. 6 maja 1799.

Ar. 1 Garnizon i wszyscy do armii Francuzkiej należący wyjdą z honorami wojskowemi. Odpowiedź. Zezwolone, iednak żołnierze nie będący Francuzami mają wolno do swych domaw powrócić. Ar. 2 Garnizon ustąpi w naykrotszym czasie po podpisaniu kapitulacyi, wyjdzie z bronią, z bagażami, z muzyką, z rozpalonemi luntami, z rozwiniętymi chorągwiami i z 4 armatami, i odprowadzonym zostanie do naypierwszego posterunku Francuz. Odp. Zezwolone. Garnizon wyjdzie iutro o godzinie 8 z rana bramą Breściańską, złoży przed kapucynami broń, i będzie przez naykrotszą drogę do pierwszego Francuzkiego posterunku odprowadzony; obowiązują się nieśłużyć przez 6 miesięcy od podpisania tej kapitulacyi ani przeciw Cesarzowi Jmć, ani przeciw jego nayjaśnieyszemu Sprzymierzyńcowi. Cesarzkim wojskom będzie natychmiast oddana Werońska brama, a o godzinie drugiej po południu opuści garnizon część Peschierzy leżącą na lewem brzegu Mincio. Ar. 3 Cherzy nie mogący być wywiezionemi zostaną się w szpitalach aż do ich uzdrowienia, będą stosownie do poprzedniczego artykułu traktowani, a nie mogącym iść będą dodane fury dla zawiezienia ich na miejsce ich przeznaczenia. Od. Zezwolone. Ar. 4 Officyerowie i urzędnicy Francuzkiej armii wywiożą z sobą swych ludzi, wozw, konie i inne należące do nich rzeczy. Od. Zezwolone, stosownie do powszechnych w tej mierze przepisow. Ar. 5 Wszyst-

kie te rzeczy nie będą rewidowane, a nie mającym do przewiezienia ich swoich wozow, będą dodane fury. Od. Zezwolone, z uczynionym w poprzedniczym artykule określeniem. Ar. 6 Mieszkańcy nie będą w żadnym przypadku posiągani do odpowiedzi, ani za służenie Francuzkiej armii, ani za ich polityczne i religii mniemania. Od. Artykuł ten nie należy do wojskowości i musi być rządowi zostawiony. Ar. 7 Jeżeliby z powodu artykułow niniejszej kapitulacyi wynikły w czasie iakie trudności między Cesarzem Jmć i rzeplą Francuzką, te będą podług przepisow sprawiedliwości załatwione. Od. W tej mierze można się na wiadomą otwartość, rzetelność i miłość do sprawiedliwości Cesarzkiej armii spuścić. Ar. 8 Rząd Austryacki sam tylko zaręczy zarzetelne wykonanie tych artykułow. Od. To samo z siebie wypływa. Artykuł dodatkowy. Wiernie wydane będą wszystkie plany, ammunicya, artyllerya, sprzęt, wszystka żywność, słowem to wszystko, co tylko do Francuzkiego narodu należy. — Zawarte na murach Peschierzy d. 17 floreal (6 maja 1799.)

Podpisane *Hrabia St. Julien,*
Cesarzki jenerał maior.

Przyjęte Baron Kray jenerał
artylleryi.

Coutheaux jenerał
adiutant.

Z Wiednia d. 13. Maia.

Do Nru. 38 tuteyszej gazety wyszedł dziś dziewiętaasty nadzwyczajny dodatek takowey osnowy:

Wysłany kuryerem od feldmarszałka hrabiego Suwarowa Rymińskiej do J. C. K. Mci porucznik Eck, od regimentu Le-

wena, przywiezł tu przez zdobytych na nieprzyjaciela 14 chorągwi, dalszą wiadomość, iż wspomniany feldmarszałek Suwarow zostawiwszy w Medyolanie dla opasania tamtejszey cytadeli i innych działań wojskowych 4000 ludzi pod jenerałem Lattermann, postąpił z całą armią przeciw Pawii, a d. 5 jako w dniu odejścia tego kuryera, już się daley za Pawią posuwał. — W Pawii zostawił nieprzyjaciel przy swoim odciągnięciu 12 armat różney wielkości, 18 pak broni ognistej dla piechoty, znaczną liczbę baryłek prochu, wiele ammunicyi i różnych ładunkow. — W Novara zastał jenerał Vukasovich 16 armat, 4 bombardiery, 250 baryłek ładunkow dla piechoty, a 15 z ładunkami kartaczowem, przytym wiele skałek, ładunkow i innych sprzętow. Nawet z Vercelli został nieprzyjaciel do miasteczka Liworno odpartym. O wszystkich tych zdarzeniach bęzicie późn ey w obszernym raporcie doniesione. — F. M. L. Keim, który ma zlecenie wziąć Pirazighetone, tak już daleko w potrzebnych do tego przygotowaniuach postąpił, iż obiecuie dnia 7 równo ze dniem rozpocząć bombardowanie tey twierdzy, do czego użył zdobytych Francuzkich 16 funtowych armat, 12 Cesarskich 1200 funtowych, 10 baubic i część Rosyjskiej artyleryi.

F. Z. M. Kray korzystając z przejazdu tego kuryera, przydał do doniesienia o wzięciu Peschierzy, że d. 6 z rana garnizon nieprzyjacielski, złożony z 1500 ludzi, stosownie do kapitulacyi wyszedł z fortecy. — Liczba znajdujących się w tey twierdzy armat i miedzierzow przenosi 100 sztuk, a zamiast 16 znalazło się 19 armat tych barkow. — Dnia 6 udał się F. Z. M.

Kray z całą swoją armią ku Mantui, dla uczynienia tam potrzebnych przygotowań do oblężenia tey fortecy, a razem i zapewnienia sobie Po, aby dowóz żywności, dla postępującej sztychym krokiem naszej armii, najmniey nie był przerywany. Po dług dalszego doniesienia F. Z. M. Kray, ma jenerał maior Kienau znaczne podiażdy na tamtey stronie Po, a to w okolicach Reggio, Modena, Cento, &c. &c. — Stojący w Modenie rotmistrz Buday donosi między inoym, iż d. 4 po południu o godzinie 4 wystawiony od nieprzyjaciela do obrony miasta Modeny w masie lud, przez wysłany pierwey oddział wszędzie rozbroić kazał, potym do miasta wszedł, i zaraz 30 husarow ku Forte Urbano, aż do rzeki Panaro, o 3 mile od Modeny wysłał. Dopiero o godzinie 8 z rana tegoż samego dnia wyszło z tamtejszey cytadeli 150 Cysalpinow, którzy dla spiesznego cofania się zostawili tam znaczne zapasy żywności i 50 cetnarow prochu. Gdy się wspomniany rotmistrz dowiedział, że w Spilambesto o 9 mil od Modeny, znajduje się 90 cetnarow prochu, wiele saletry i inne rzeczy, kazał przez wysłaną tam komendę wszystko w nocy zabrać, proch do Mandola, a z tamąd do Sachetta odesłać, a inne rzeczy powoli tam zamyśla przesłać. — Jeden Cysalpiński kapitan, który dnia zeszłego, niemógł z tamąd uciec, meldował się dnia 5 z rana u rotmistrza Buday, jako inieec, który go także do Sacheta odesłał. — Woyska nasze były z wielką radością w Modenie od mieszkańców przyymowane, i tak się wiele ludzi nazbiegało, że żołnierze nie mogli maszerować. Niektórzy nawet tak daleko radosć swej, posunęli, iż konie całowali.

— Wspomniony rotmistrz donosi ieszcze, że Toskański kraj, podług opowiedzenia, niektórych z tamtąd przybyłych wieśniaków, okropnie jest rabowany i kontrybucjami uciskany, że nawet z Florencyi przybyli deputowani do Modeny, z prośbą o prętką pomoc przeciw uciskom nieprzyjacielskim.

Arcy Xtę Karol donosi, iż po ostatnich zdarzeniach, procz codziennych poruszeń i ustawicznej odmiany woysk w linii nieprzyjacielskich forpocztow, przez co nieprzyjaciel chce zapewne zatrudnić naszą uwagę, nic ważnego nie zaszło. Wystane zaś z naszej strony od jenerałow Görger, Meerweld i Giulay naprzód podiazdy, utrzymują zawsze nieprzyjaciela w niespokojności, czynią mu trudności i codziennie przyprowadzają jeńców. Między officyerami, którzy temi podiazdami dowodzą, dystengwował się porucznik Scheller, od Meerwelda ułanow, który w jedney potyczce przy Ichenheim i Dungenheim nad Renem, powyżey Kel, bez wielkiej straty 2 nieprzyjacielskich officyerow 7 prostych zabił, do 20 ran i 7 jeńcow z 9 zdobytymi końmi przyprowadził. — W Odenwald przy wsiach Birkenau i Steinau zaszły także dwie potyczki, w których tamtejsi wieśniacy się potykali, i za wsparciem ich przez stojących tam pod kommandą pułkownika Görenger Szeklera husarow, odparli z znaczną stratą nieprzyjaciela. — Wspomnieni husarowie zbieśli równie wystaną od nieprzyjaciela ekzekucyyną kommendę z 20 koni złożoną na drodze do Berg. — Inny podiazd tychże husarow zdobył nad Renem w okolicach Rasztadt transport mąki od 180 beczek i do Gersbach zaprowadził.

Z Paryża d. 26. Kwietnia.

Jenerał Jourdan jest mianowany inspektorem piechoty w jedney z naszych armiy, mowią, że we Włoskiej, a Dubois Crance w armii Dunaju. — Dywizya jedna z Helweckiej armii, przebyła już górę S. Gottarda, idąc zmocnić Włoską naszą armią; w Szwajcaryi będzie przez inną z wewnątrz Francyi zastąpioną. — Słychać, że Macdonald będzie kommanderował jedną dywizyą w armii Dunaju. — Mondury i inne potrzeby dla woyska mają być stosownie do rozkazu dyrektoryatu iak najszybciej robione. — W Kalabrii wiele rojalisci zamordowali ludzi mając ich za republikanow. Francuzki kommissarz woyskowy w Neapolu Julien został aresztowany. Neapolitańskie miasta Traeta i Castelforte, gdzie się Neapolitańscy insurgenci oszańcowali są przez Francuzow spalone. Przeszło 1200 insurgentow zostali przy pierwszym mieście wyciętymi. Strata nasza pod jenerałem Waurin dochodzi do 400 ludzi. W Kapuł chcieli więźniowie magazyn z prochem podpalić; lecz spisek takowy został odkryty i 4 hersztow rozstrzylano.

Z Paryża d. 30. Kwietnia.

Flotta Bresteńska w liczbie 25 liniowych okrętow wyszła d. 26 kwietnia na morze. Dnia 27 pokazała się Angielska od 13 liniowych okrętow przed tym portem. W tymże samym dniu zawinął, jeden liniowy okręt od Francuzkiej flotty do Bertheaum, dla naprawienia niejakiej poniesionej na morzu szkody. D. 28 udał się znowu na morze. Tegoż dnia widziano ieszcze Angielską flotę przed Brest, a z tym admirał Bruix miał już 48 godzin przed nią czasu do odbywania swej żeglugi. Oczekujemy więc teraz wkrótce waż-

nych wiadomości o naszey flocie. — Dywizya Angielskiej floty, która przed Håwr krzyła udała się z tamtąd dalej na morze; iedna pozostała tam fregata rewidywała neutralne okręty niewzbraniając im poyść na miejsce swego przeznaczenia.

Tuteysze pisma mieszczą w sobie list zgłowney kwatery Lodi dnia 28 germinal (17 kwietnia), w którym między inoym zawiera się, co następuje:

„Krwawe dni bitwy d. 26 marca i 5 kwietnia są już w Paryżu wiadome, ale nie wiadome o nich dalsze szczegóły. Dzień 26 pomimo świetnych korzyści był dla nas szkodliwszym, niżeli dla nieprzyjaciela, bo dobywając bagnetem 20 bateryy razit nas nieprzyjaciel z liczney artylleryi kartaczami. Jenerał Moreau, który lexem skrzydłem kommanderował odniósł już był liczne korzyści i przeszło 4000 jeńców Austryackich liczył. Położenie nasze d. 26 marca takie było, iż gdy byśmy na placu bitwy byli zostali, nieprzyjaciel byłby się pewnie w nocy cofnął. Taka nawet myśl była Moreau, ale jenerał Scherer postął mu o godzinie 10 w wieczor rozkaz aby się cofnął. Tym sposobem odstąpiliśmy korzyści, która nas tyle krwi kosztowała, dla obięcia stanowiska poprzedniczego dnia. Nieprzyjaciel miał w tej bitwie 60,000 my tylko 40,000 ludzi. W bitwie dnia 5 kwietnia miał już jenerał Moreau 3000 jeńców, armat zdobył 12 i znajdował się pod fortecą Weroną, gdy odebrał rozkaz do cofnięcia się. Dywizye Grenier i Wiktora pomykając się, oddaliły się za nadto od siebie; nieprzyjaciel korzystając z tego ich błędu, uderzył na nie z bokow i z tyłu. Jenerał Moreau puśpieszył z jenerałem Delmas z

wybraoym korpusem na okrycie ich ucieczki; iego męstwo i przytomność dały nam koniec czas naszym woyskom do zgromadzenia się znowu. Strata nasza w dniach 26 marca i 5 kwietnia w zabitych, rannych i zabranych wynosi do 15,000 ludzi; nieprzyjaciel zaś więcej utracił. Smutna jest rzecz po tak wielkiej korzyści przymuszonym bydź do cofnienia się, które wzdłuż Ady nakazane było. Wiemy, że pierwsza kolonna Rosyyskiego woyska od 8 do 9000 przybyła już do Werony; drugie dwie jeszcze są mocniejszye. Oczekujemy znacznych positkow od armii Neapolu i dywizyi z Toskanii. Zle chętni, którzy wszędzie za nami idą, rozpuścili tę fałszywą wieść, że nasze cofanie się jest umowione z Austryakami, dla oddania Cesarzowi Cysalpińskiej rzezypospolitey; niektórzy publiczni urzędnicy w Medyolanie chcieli się już oddalić, ale odwaga Francuzkiego ambassadora wstrzymała ich trwożliwość, groząc każdemu, który by swego urzędu odstąpił, że go każe rozstrzylać. W tym momencie dowiaduję się, że główna kwatery przenosi się z Lodi do Crema. Wczoray opuściliśmy Kremonę. „

Z Medyolanu piszą jeszcze pod dnia 15 kwietnia: Armia winna jest ratunek swoy w większey części jenerałowi Moreau, i spodziewa się, iż po otrzymanym positku w krótcie znowu naprzod postąpi. — Mianowanie Moreau kommanderującym jenerałem, sprawiło wielkie ukontentowanie w armii. — Gdy jenerał Joubert składał kommandę nad Włoską armią, proponował dyrektoryatowi d. 9 grudnia na swoje miejsce jen: Moreau: „Owiad-

czam wam (pisał), iż to jest jeden generał, który iey najlepiej dowodzić potrafi.,,

Redaktor pisze, iż siła i groźne położenie w jakim nieprzyaciela znaleziono, dowodzi, że on iuz był zupełnie do wojny gotowy, kiedyśby się karmili nadzieją pokoju. Wojna była więc nie uchronna. Teraz musi być wojna w nieprzyacielski kraj przeniesiona, lub nasze granice będą napadnione: potrzeba więc w iedney kampanii zdobyć pokoy, jeżeli nie chcemy wystawić się na zgubę i na okropną nową rewolucyą. — Przyjaciel ustaw mowi, iż na niższym Renie będzie także obserwacyyna armia postawiona, której główna kwatera w Dülseldorf stać będzie.

Słychać było, że jenerał Moreau był raniomy, ale nie prawda. — Jenerał Jourdan jest przy Angielskiej armii inspektorem mianowany — Jenerał Moreau odebrał od dyktorygatu obszerną bardzo władzę — Redaktor miłości w sobie wezwanie do popisowych, aby z zapałem śpieszyli przeciw nieprzyacielowi, który wielką siłą przeciw nam wystawia. — W niektórych miejscach otwarto składki dla ubrań popisowych.

Wszyscy poddani będących w wojnie z Francyą mocarstw, a szczególnie Anglii, Portugalii, Neapolu i barbarzyńskich krajów wyjąwszy Marokanią, mużą w przeciągu 8 dni pod karą postąpienia z niem: jako z szpiegami Toskanią opuścić i w Liwornie się zaambarkować. Na wzdanie się Szwedzkiego konsula pozyskał Angielski wice konsul w Liwornie z wielu Angielskimi marynkami wolność. Różni emigranci Francuzcy udali się z Angielskimi i innymi ministrami do Palermo. W Portoferrario znaleźli Francuzi 80 armat. Porto

Longone zostaje jeszcze przy królu Neapolitańskim. Dla trzymywania straszących na wodzy, uzbroiono znówu strzelców w Liwornie. Jenerał Lapoype wyjechał z Genui do Toskanii, dla dopomoczenia obrony brzegow.

D. 10 kwietnia zrobiło się w Florencyi niekie zamieszanie na rozpuszczoną fałszywą wieść, że Austryacy są przed bramami miasta. Kilka oddziałow dragonii i odezwa jenerała Gauthier przywróciły w krotce spokoyność. — Wiadomości z Egiptu w 25 dniach do Tulonu nadeszły, donoszą, że Buonaparte zajął iuz Akre, stolicę dowodzącego przeciw niemu Tureckiego baszy. — Nim jenerał Buonaparte do Syryi ruszył uformował także legion z Diomedarow; ci ubiegają w iednym dniu po 30 mil. Buonaparte znajdując się przed niejakim czasem w okolicach Suez o mało niebezpieczeństwu życia nie podpadł. Nie spodziewany przybyś morza czerwonego zastał go nie daleko brzegow, tak dalece że on, jenerał Cafarelli i głównay jego sztab ledwie się z bagnisk wyratowali. Do wyładowania w okolicach Alexandrii tylko czas letni może być zdolny, ale Francuzi spodzikwają się iż do tego czasu ubończą wszystkie swoje fortyfikacye nad brzegami.

Jenerał Cherin został na miejscu Ernoufa mianowany szefem głównego sztabu w armii Dunaju — Mantua ma być przynajmniej na 14 miesięcy w żywność opatrzona. — Sabatier sekretarz prywatny On. Steves, przybył tu niedawno z Berlina. — Jedzie on p. Ales w południowej Francyi. — W Rzymie obiegli Francuzcy kommissarze Fiorancki i Medici pałace, które do W. Xcia Toskańskiego należały.

— D. 11 wyiechali Toskańscy ministrowie Maofredini i Servatti pod eskortą Francuzkich dragonow z Florencyi. — Arcy biskup Florencki napomniał w pasterskim liście mieszkańców, aby się nowemu porządkowi rzeczy poddali i spokojnie się zachowali. — Oyciec S. miał już przez Turyn do Briançon przejechać. — Z Liworna piszą pod d. 12 kwietnia: “Przedwczorazem powrocili nasi deputowani z Florencyi. Byli oni tam od generała Gauthier i rządowego kommissarza ob. Reinhard bardzo dobrze przyjęci. Tutejszy port ma na ich przełożenie zostawać dla przychodzących i odchodzących kupieckich okrętów, równie jak bieg poczty wolny; pozwolono także wolne przejście lądem towarom, które Cysalpinowie zatrzymali. Własność Anglikow i Barbarzyńskich krajów została skonfiskowana, ale jeszcze nie jest sprzedaną. Własność zaś Cesarskich poddanych, Greków, Sycylianow &c. jest tymczasowo sekwestrowana; pracują teraz nad tym, aby ją pod pewnymi warunkami uwolnić. Zob. Reinhard nadzwyczaj są kontenci.”

Kommenderujący tymczasowo Angielską armią generał Moulin, wydał odezwę do mieszkańców zachodnich departamentów, wskazując im potrzebę, aby ruchome kolonny gwardyi narodowej były w gotowości do złączenia się z liniowym wojskiem, dla wytepienia hord rozbojników w tych okolicach. — W Korsyce na niektórych pierwsiastkowych zgromadzeniach była krew przelana. — Tutejsze municypalności odbyły już losowanie między popisowemi z I i 3ciej klasy, dla oznaczenia, którzy z nich do armii poyść muszą. W wszystko dopełnione zostało w największej spokojności.

Sławnemu Filangieri stawiają w Neapolu statuę. — Posług wiadomości z Hiszpanii, ma w Hiszpańskiej Ameryce 60 mill. gotowych pieniędzy leżeć, i tylko czekają na pomyslną porę, dla przewiezienia ich do Hiszpanii. W Ferrol zostało pod jenerałem Osarii 5000 woyska Hiszpańskiego na okręty wsadzone. — Ob. Bacher, który się teraz w Frankonii bawi, ma się wywiadywać, czy się Pichegru w tamtych okolicach jeszcze nie ukrywa. — Bywszy Sardyński minister stanu, margrabia Piocca, który się jako zakładnik w Briançon znajdował, dostał pozwolenie udania się do Barcelony. — Przeznaczony do Wiednia Hiszpański ambasador Xiążę Ofsuna, nie ma się iak słychać. więcej tam udać, a nawet podług tutejszych pism będące tam Hiszpańskie poselstwo ma być odwołane. — Ob. Luchesini, który z zleceniami od Lukii był przybył, pojechał tam znowu na powrot. — Przepyszny pałac Marli przy Wersalu został sprzedany; właściciele każą go rozbiierać. — Przy Kale rozbito się 5 okrętów, między którymi znajduje się Duński galliot. — Kat Samsou utrzymuje, iż w ciałach obieszonych ludzi odkrył niezawodne lekarstwo przeciw wielkiej chorobie; upraszał przeto tutejszey policji o pozwolenie wybiórania tego lekarstwa z ciał tych ludzi, którzy się obiesili. Nim atoli takowe pozwolenie otrzyma, ma być tego lekarstwo od kolegium medycznego roztrząsione.

D. 27 posłał dyrektoryat do rady 500 poselstwo, w którym przekłada potrzebę zapewnienia płacy różnym częściom publiczney służby, dla zrobienia skutecznemi nowych środków przeciw nieprzyjacielowi. Minister skarbowy podał dyrektoryatowi dokładny opis wszystkich przycho-

dow od początku tego roku, równie jako mających jeszcze być wypłaconemi do Vendem. w roku 8. W ten czas tylko (mowi) kiedy skarb będzie napełniony, będą mogli Francuzi powrócić z boju, który mają przeciw nieprzyjaciółom do stoczzenia, iako zwycięzcy. Dyrektoryat wzywa przeto radę do zatrudnienia się niezwłocznie sposobami, zdolnemi przywrócić równowagę w przychodach i wydatkach, — Odesłano do kommissyi skarbowey. — W tymże dniu zdał dyrektoryat 5 mill. dla ministrów skarbowego i wewnętrznego, dla zapłacenia zagrabionym kupcom za zboże, które Francyi w czasie niedostatku dostawili, i których należytość między długi do zapłacenia pozostała, wciągnięoną została.

Od Renu d. 3. Maia.

Francuzcy ministrowie zostali w podróży swoiey z Rasztadt d. 28 kwietnia w wieczór, w czasie zamroku, ledwie ćwierć mili od tego miasta ulechawszy, od Austryackich husarów napadnięci, którzy dwóch z nich to jest Bonoier i Roberjeot na miejscu zabili, a trzeciego Jean Debry, ugodziwszy trzy razy pałaszem w głowę, rozumiejąc go być zabitym przy życiu zostawili. Sekretarz jenerałny Rosenstiel, żony ministrów, dzieci i inne osoby, które przy życiu zostały, utali się wszyscy do Rasztadt nazad. Jean Debry, który przyszedł w owej wrzawie do siebie, schronił się na drzewo, gdzie rano w większą część nocy przepędził nim do Rasztadizdołał powrócić. W Rasztadt znajdowała się już od niejakiego czasu Austryacka załoga. Francuzkim ministrom było zalecone, aby we 24 godzin z miasta wyiechali. — Przybyła napowrót po nieszczęśliwym owym zdarzeniu do Rasztadt oso-

by, zostały przez eskortę Austryacką i Bawarską do przewozu nad Renem odprawione, gdzie im także sekretarz legacji Pruskiej P. Jordan towarzyszył.

Z Stuttgardu d. 28. Kwietnia.

Podług listow z okolicy jeziora Konstancyjskiego pod daniem 24 aż do tego czasu nie nowego nie zaszło, tak w Voralbargu, iak wokolicy Stafhausen. Francuzi ciągle zbydują się w Konstancyi, a Austryacy w Peterhausen Szwajcaryja doświadcza wielkiego niedostatku żywności.

Francuzi mają zawsze małe korpusy wojska na brzegu prawym przy starym Brisack; stawiają oni tam szaniec nadmostowy i w dół rzeki powyżej i poniżej tego miasta sypią szutce; więcej niż 2000 włościan z wyższej Alzacji jest użytych do tych robot. Przy Emusendingen wokolicach Lörrach Francuzi założyli oboz. Listy z Wenecyi donoszą, że flotta połączona Rosyjska z Otomańską po zdobyciu Korfu udała się do Sycylii; ma ona wiele wojska do wyładowania. Kilka okrętów liniowych i fregat Rosyjskich ciągle krążą przed Ankoną.

Z Bazylei d. 26. Kwietnia.

Ciągle tu przechodzą wojska idące na wzmocnienie armii pod dowództwem jenerała Malseny. Podług listow z Lucerny we wszystkich kantonach postanowione będą Trybunały wojskowe, które rozpoznawać będą przyczyny niestawienia się uwojska, i wszystkie w powszechności sprzeciwienia się środkom rządu. Członki tych trybunałów wybrane będą z pomiędzy wojska ex-kucyynego; wszyscy wzbudzający rozruchy śmiercią, a ich stronicy zaplaceniem kosztow exekcyi ukarani będą.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 19 MAIA 1799.

Z Manheimu d. 29. Kwietnia.

Jene: dywizyony Dufour poiechał dzi-
siaj dla obięcia komendy w 4 przyłączo-
nych departamentach, jenerał Serbier za-
wsze się to znajdnie. Postanowiono tu
nową komisją woyskową pod przy-
dencją jenerała Darnaudat dla uznania
ważności rekwizycyi, aż do tego czasu
czynionych.

Z Barcelony d. 15. Kwietnia.

Powszechnie tu przez dni kilka wie-
rzono, iż z Portugalią przydzie do wojny.
Podług kozkazow nadeszłych z Madrytu
przez nadwyczaynego kuryera, włożono
embargo na wszystkie kupieckie Portugal-
skie okręty, znajdujące się w porcie, da-
no do nich załogi i zdjęto z nich maszty;
lecz późniey powrocono im ie kazawszy
sprzedać towary na okrętach będące i u-
żywszy przyzwoitych środków, aby An-
glikom nie dali pomocy, przeciwko któ-
rym zdaie się że wyprawa się gotuje w
Msiorce i Kartagenie. Nowy kuryer przy-
były pozawczoray z Madrytu przywiósł
zapewne stosowne do tego rozkazy, które
natychmiast wyprawiono do Maiorki,
lecz korespondencya z tą wyspą iest
bardzo trudna, ponieważ nieprzyjaciel

zawsze koło iey brzegow krąży. Przed 4
dniami przy woicyściu prawie do portu ści-
gali ieden okręt Szwedzki chcący uniknąć
ich wizyty, lecz ogień z bateryi przymu-
sił ich do oddalenia się. — Przed niejakim
czasem dostawiono nam wiele zboża z
Francyi, teraz rozgłoszono pomiędzy lu-
dem, że zboże to iest zatrute. Rząd spo-
dziewa się, że odkryje i schwyta autora
tey pogłoski.

Z Petersburga d. 19. Kwietnia.

Jenerał leitnant baron Fersen został
jenerałem piechoty mianowany, a jenerał
Szewicz oddalony. Pierwszy szambelan
hrabia Szeremetow został na sweią proź-
bę od dyrekcyi teatru uwolniony, a na ie-
go miysce pierwszy marszałek dworu Na-
riskin, bez zmiany terażnieyszego etatu,
postanowiony.

Podd. 20 marca wyszło tu następu-
jące ozoaymienie: " My z Bozey łaski Pa-
weł I. &c. Od czasu gdy honor i wiara
skłoniły nas do przyięcia godności W. Mi-
strza poważnego zakonu S. Jana Jerozo-
limskiego, dla któ-ego razem na rezyden-
cyą przeznaczylismy naszą stolicę, nie
przestawalismy się starać o wskreszenie i
honor tego sławnego zakonu; dla użyte-

czniejszego więc i zgodniejszego z dawnymi przepisami nim zarządzenia, ująłmy za po rzebne postanowić z następujących członków W. Krzyża najwyższą rządową radę. Wybraliśmy godne osoby i powołaliśmy każdego z nich do osobnego urzędu. Na zastępcę W. Mistrza, hrabiego Sołtykowa igo, na jenerała go feldmarszałka, W. Xcia następcę Tronu, na W. Kommendora, Xcia Lopuchina, na W. Intendenta, hrabiego Sievers, na W. Admirala, hrabiego Kuszelew, na W. Podskarbiego P. de Lamb, na jenerała jazdy, barona Flachslanden, na W. Bailli, barona Pfurt, na W. Kanclerza hrabiego Rastopiszin. Na sejsjach przeznaczamy pierwsze miejsce naszemu najukochańszemu synowi Cezarowiczowi W. Xciu Alexandrowi

Pawłowiczowi, a drugie zastępcy W. Mistrza.

Z Raszstadt d. 27. Kwietnia.

Deputacya Rzeszy miała konferencyą względem ostatniej noty Francuzkiej. Postanowiono uwiadomić natychmiast o tym ogulny seym Rzeszy, iako też upomnieć się o areszrowanie kuryera Francuzkiego. Baron Albini, ministrowie Pruski i Badeński stosownie do tego uczynili kroki. Pułkownik Austryacki odpowiedział, iż to jest czyn względem którego do niego przelożonych udać się należy. Dzisiaj zaareztowano jeszcze wiele statków przy Plitlersdorff. — Legacya Francuzka jedzie jutro do Strasburga. Niektorzy ministrowie i prywatni posłowie już wyiechali, inni jutro i po jutrze odjadą.

DONIESIENIA.

Magistrat C. Kr. wolnego i gornego Miasta Olkusza wszystkim niniejszym edyktem do powszechney wiadomości podaje, iż na instancyą Ur. J. Pana Juliana Russockiego exekucya przez publiczną licytacyą sprzedania domow, to jest Sławetnego JP. Grzegorza Burakowskiego pod Nrem. 14 z dwóch piwnicz dużych dwóch izb alkierzow i stajenką nadole, z dwóch izb i jedney komnaty na pierwszym pięttrze dobrze opatrzonych wszystkich murowanych części domu na zł. pol. 4290, detaxowanego, Sław. Piotra Ustymowskiego, pod Nrem. 22 z piwnicą jedną, dwóch izb, i dwóch komnat murowanych i dobrze opatrzonych części domu na zł. pol. 372 detaxowanego, Sławetnego Łukasza Rostarczyka pod Nrem. 1em z dwóch izb, komnaty, stajni i chliwa powstających dobrze opatrzonych z drzewa samego część domu zł. pol. 1636 detaxowanego, które to dwa pierwsze domy w mieście samym, trzeci zaś czyli ostatni na przedmieściu sytuowane są, za niewyliczenie summy 1000 zł. pol. Ur. Julianowi Russockiemu, przez wyżey wyrażonych skryptem zaciągnioney sądownie pozwolona i ist. Gdy zaś do tey publiczney licytacyi sprzedania domow trzy terminy, to jest 31. maja 21 Junii i 5ty dzień Julii roku 1799 z tym dokładem wyznaczone są, aby teżeli te domostwa w pierwszym lub w drugim terminie w kwocie szacunkowey, lub więcey nad oinę sprzedane byłby nicnogły, na trzecim terminie niżej tacy szacunkowey sprzedana zostaną, a zatym wszyscy takowi, którzy te domostwa za gotowe pieniądze kupić w chęci są, na wyżey naznaczonych terminach o godzinie 10tey w kancelaryi urzędu Magistratualnego Olkuskiego zjawdować się i ich chęć licytowania domow do protaku zadyktować i podać mają. W Olkuszu dnia 24 Kwietnia 1799.

Leopold Kaucz, burmistrz mp.

Jerzy Wanick, sendyk mo.

Z Magistratu C. K. wolnego i gornego Miasta Olkusza.

H. Lewiczki mp.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznaymiają tym edyktem W. Woyciechowi Grochowskiemu, że Ur. Jan Hukenszmid iako kurator mafsy kry

dalej Jerowski, u sądow tych w sprawie o zapłacenie summy 7600 zł. pol. żatobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemu patrona tutejszego Józefa Fiedorowicza z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest: w przeciągu 90 dni sam się stawil, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego patrona obrat, tego sądom tym wymienił i podług przepisow tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejszy osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie d. 6 Marca 1799 roku.

Jg. Pietruski.

Wrabetz.

Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis.
Gaugel.

Cesarsko Krolewskie sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznaymują tym edyktem Jmć Pani Joannie Potocki, że Starozakonny Abel Ber u sądow w sprawie o zapłacenie summy 10,810 zł. pol. żatobę na nią podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie ona zostaje lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iey patrona tutejszego JP. Pawłowskiego z iey szkodą i iey kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończony zostanie; ona przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest: wprzeciągu 90 dni sama się stawila, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestála, albo nakoniec innego patrona obrata, tego sądom tym wymieniła, i podług przepisow tych środków prawa używała, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejszy osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samaby sobie przypisać była winna. Dan w Lublinie 15 marca 1799.

Pietruski.

Brożowski.

Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis.
Dostenberg.

Licytacja Dobr Ziemiskich.

Z rezolucyi komisji bankowej przez Nayaśniejsze dwa dwory Cesarские i Krolewsko Pruski wyznaczony dnia 9 miesiąca Marca 1799 r. zapadłey, w Warszawie agitującej się. Administracya Małs Kredalnej zmarłego Karola Schultza bywszego bankiera Warszawskiego, uwiadomia Prześwietną Publiczność. iż Prześwietna Regencya Warszawska pod dniem 8 mca Lutego, roku bieżącego z podpisem JW. de Meyer prezesa teyże Regencyi w tych słowach wydała publicznie obwieszczenie:

Podaiemy niniejszym do wiadomości, iż na instancją głównej tutejszey bankowej Komisji sylv dobra Łomienki i Młociny, do Małs konkursowej bankiera Schultza należące, w powiecie Warszawskim leżące, których wartość podług przyłączoney tu Autentycznej kopii taksy, to iest: Młocin 41,275 talarow, 18 srebrnych groszy, a Łomienek 66,997 talarow, 15 srebrnych groszy ustanowiona iest, i które dotąd wspólnie posiadane były, z osobna publicznie więcej dającym sprzedane być mają. Daliśmy przeto takowe wzwyz rzeczone dobra Młociny i Łomienki do sprzedaży, kupić one ochote mającym, wraz z wszelkimi do nich przyległosciami, prawem i jurydykcyą tak, iako takowe wzwyz wzmiankowaney intracie opisane są z taxowaną summą, to iest: 41,275 talarow, 18 srebrnych groszy, i 66,997 talarow, 15 srebr. gro., wzywając wszystkich tych, którzyby rzeczone dobra z przyległosciami kupić intencyoowali byli, a którym prawo oneż posiadać dozwała, i podług offerencyi

byli w stanie zapłacenia, niniejszym, aby na terminach trzech, to jest: 24 Junii, 24 7b is i 24 Xbris 1799 przed nominowanym kommissarzem, regencyi konsyliarzem Baumann do liytacyi wyznaczonych, z którym trzeci ostatni prekludujący jest. Tuteyszy kratowey regencyi, o godzinie 9 ranney, albo osobicie, albo przez iednego z liczby tuteyszych justice kommissarzy (do czego wam sie kryminalni konsyliarze Kryeger i Resteiner, konsyliarze wyzi akcyzy i cła Kosiorowski i Szulce, oraz justice kommissarze v. Winterfeld, Kolheim, Wločka, Klettke i Rinke nominują się) mającego tydz obranego specjalnego plenipotentą, stawili się, oferty swe podali, a potem oczekiwali, iż plus licitans, za poprzedzającym wprzody zezwoleniem wyżej rzezonney bankowey kommissy niezawodnie przybiecie onych, zyskać ma, i na późnieysz potem offery żaden dalszy wzgląd wzięty i zwrócony nie będzie. — Protokoły urzędowe nakwiec, na fundamencie których wyżej wzmiankowana taxa dobr tych sporządzona jest, mogą być każdego czasu w archiwum naszey tuteyszey Południow Pruskiej Regencyi przyezrane. — Data 29 miesiāca Marca 1799 roku.

Karol Szulborski prokurator mp.
Jan Troczyński administrator mp.
Jan Müller administrator mp.
Andrzej Pacygiewicz administrator mp.

Licytacya Dobr.

Z wyroku kommissy bankowey, przez Nayaśnieysz Dwory, dwa Cesarskie i Krolewsko Pruski wyznaczoney, w Warszawie agitującej się; za zniesieniem się z prześwietną Regencyą tuteyszā wydanego: — Administracya masy krydalacy, zmarłego Karola Schultzā, bywzszego bankiera Warszawskiego, uwiadonia prześwietną Pablicznosc, iż dobra mieyskie, tegoż niegdys U. Karola Schultzā dziedziczne, w Warszawie sytuowane iako to: — Sub Nro: podług taryffy 570, 590, 600, 613.

Dobra mieyskie, Tłomackie zwane, które całkiem lub na części podzielone, wraz z gruntem dziedzicznym, sprzedane zostaną, mające obszerny brukowany dziedzińiec w kwadrat, na około piękną architekturą, rozmaitych kamienie zamurowane, i dworkami zabudowane, naprzeczał wyiazd od Leszna i Bielańskiej ulic, oraz z boku od Ulicy dflugiey, wprost Ceighauzu mające. Y N. 601. Zabudowania Pruskie zwane z gruntem dziedzicznym.

Niemniej grunta czynszowe, do dziedzictwa poselsy Tłomackie zwanych należne, na których następnie wyrażeni emshiteuci, mają swoje własne poselsy, grunt zaś dziedziczny, z którego czynszuiz, sprzedanym zostanie, które to poselsy, numerami następnie wyszczególniają się: — 1. 598. Poselsy J.P. Milowy po Wagnerze. 2. 599. Iryte po Łukaszewskich. 3. 600. Ławarskiej wdowy po Nowińskich. 4. 571. Sobolewskich. 5. 563. Sufubiańskich. 6. 567. Bestera. 7. 568. Kłofsa. 8. 566. Breynich. 9. 565. Krygłowy wdowy. 10. 564. Ulmitzowey wdowy. 11. 644. Wayuoffowey wdowy. 12. 740. Kłofsa po Siedleckich. 13. 741. Szultzā rymtarza. 14. 742. Wężyka.

Także Nro: 737. Dworki Dąglowskie zwane, na rogu ulic Leszna i Rymarska zwanych, drewniane i wozności z Pruskiego muru składające się.

Jako też Nro: 1073. 1074 Dworek murowany z zabudowaniami obszernymi i ogródek, na nli-ey krolewska czyli końskim Targu, przy pałacu dawniey Saski zwanym, na gruncie czynszowym Grzybowski zwanym sytuowany.

Na ostatek Nro: 2921. 2950. Magazyn z placem obszernym, wychodzącym z Ulicy Solez, do ulicy Czerniakowskiej, na którym znajdują się różne składy drzewa, i innych produktow, w którym są różne zabudowania mieszkalne, spichrz, oraz kamieniczka i wozownie murowane: — Tudzież dworek, także na ulicy Solez, naprzeciał tegoż magazynu od wisły, murowany, z łądem, grut zaś na którym magazyn i dworek murowany są zabudowane, iest czynszowy, uależy do miasta starey Warszawy.

Powyższe zamurowania, zabudowania i grunta dziedziczne, przez deputowanego z prześwie-tney Regencyi tuteyszey wyznaczonego, sposobem licytacyi publiczney zagotowe pieniądze przez kupującego, wyliczyć w grubey muncie należne, w trzech terminach, w mieyscu murow, domow i placow do licytacyi przeznaczonych sprzedane zostaną.

Pierwszym tedy terminu odprawiać się będzie licytacya, w dniu 1szym Marca, drugiego w dniu 1szym maja, a trzeciego i ostatniego w dniu 1szym Lipca, roku następującego 1799. Naywięcey przeto dajacy, po doniesieniu do kommissy, i przez nią kupna zatwierdzenia, tranzakcy nabywczey, z nakazu teyż kommissy, przez administracya zeznać się wedle prawa powinno, otrzyma.

Donosi przy tym Administracya, iż w krótes wyddzie stosowne do ninieyszego, lecz oddzielne obwieszczenie, względem dobr ziemskich dziedzicznych, to iest Młocin i Łonienek z przyległościami, tudzież Woli i Czystego, przy Warszawie, niemniej grunto w Emphiteutyecznych na Grocho-wie przy Pradze, sytuowanych; dotąd do Masy Schultzowskiej należnych, których sprzedaż przez licytacyą publiczną, iest już udeterminowana. Data w Warszawie dnia 26 Mca Listopada 1798 Ru.

Postpisano Karol Szulborski Prokurator Masy Schultzowskiej.
Andrzej Pacygiewicz Administrator Masy Schultzowskiej.
Jan Müller A. M. S.
Jan Troczyński Adminis. Masy Schultzowskiej mpr.